

Жив Ігор-князь у нашім Краї,
Не на землі, а на коні:
Десь на кордоні запалає,
А вже нога у стремені!

В шоломі й панцері, із луком,
З мечем відгостреним завжди,
Бив половецьких хижих круків
За наші села й городи.

Пливе й пливе Дніпро-Славута...
Пливе рікою вічний час... —
Та я таким хотів би бути,
Яким був Ігор — воїн-князь!

Текст наводимо по книзі [Ярослав Паладій. Абетка з історії України](#) . — МП «Пам'ятки України». Київ, 1993.